

Yerlerin ve göklerin yaratılışı

Meryem Hanım: “1- İşaratü’l-İcaz’ın 237. sayfasında 2. Meselede yeryüzünün yaratılışı anlatılırken yeryüzünün yaratılma maddesi olarak “köpük”ten bahsediliyor. Bu ne demektir? 2- Yine İşaratü’l-İcaz’ın 250. sayfasında ‘Câilün’ kelimesi açıklanırken insan oğluna verildiği bildirilen “arzin tamiri” görevi ne demektir?”

Bediüzzaman Hazretleri bahse konu yerde, “İnkâr edenler görmedi mi ki, gökler ve yer bitişik iken Biz onları birbirinden koparıp ayırdık. Her canlı şeyi de sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?” 1 mealindeki ve “O’nun arşı su üzerindeyken, hanginiz daha güzel işler yapacaksınız diye sizi imtihan etmek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O’dur.”2 mealindeki âyetleri tefsir ediyor.

Bu âyetler bize řu hususları bildiriyor:

- 1- Gökler ve yerler ilk önce bitişikti ve tek bir maddeden ibaretti.
- 2- Allah’ın arşı su üzerindeydi.
- 3- Allah her şeyi sudan yarattı.

Bediüzzaman Hazretleri burada bildiriyor ki, Cenâb-ı Hak bir cevher yarattı. Ardından o cevhere tecellî etti ve bu cevherin bir kısmını buhar, bir kısmını sıvı kıldı. Sonra sıvı kısmı Allah’ın tecellisiyle köpük kesildi. Cenâb-ı Hak yeryüzünü ve yedi kat yerküreyi bu köpükten yarattı. Her bir yerküre için bir sema halk etti. Diğer yandan buharı yaydı, genişletti, yedi kat gökyüzünü böylece düzenledi ve içine yıldızları ekte. Yıldızlar tohumunun yaratılış emirlerine boyun eğmesiyle gökyüzü meydana geldi.

Bediüzzaman Hazretleri günümüz ilminin bu konuda şunları söylediğini de haber veriyor: Kâinât ilk önce basit bir cevherdi. Sonra bu cevher bir nev’î buhara dönüştü. Ardından o buhar yoğun bir sıcaklığa ulaştı. Sonra bu yoğun sıcaklık soğuyarak katılaştı. Sonra şiddetli hareketiyle bazı büyük parçaları fırlattı. O parçalar birleşerek gezegenler oluştu. Dünyamız da o gezegenlerden birisidir.

Bediüzzaman, ardından, bu iki görüşün “Gökler ve yer bitişik iken Biz onları birbirinden koparıp ayırdık” 3 âyetiyle esasta birleştiğini, dünya ile birlikte güneş sisteminin Allah tarafından esir maddesinden yoğrulan bir hamurdan ibaret olduğunu, esir maddesinin maddeye göre akıcı bir su gibi varlıkların ve maddenin içine ve aralarına aktığını, “O’nun arşı su üzerindedir.” 4 âyetinin esir maddesine işaret ettiğini, esir maddesinin Allah’ın icatlarının tecellisine merkez olduğunu kaydediyor.

Burada bahsi geçen cevher, buhar, sıvı, köpük, yoğun sıcaklık ve katılaşmak tabirleri yaratılışı anlatan birer kozmik ünvanlardır. Bu ünvanlarla anlatılmak istenen, kâinâtın ilk maddesinin yoğun sıcaklıkla tetiklediği gaz kütlelerinin, Allah’ın emriyle kozmik bir çorba halinde dereceden dereceye ulaştığı, halden hale geçtiği, hep yeniden yeniye devreler, dönüşümler, başkalaşımalar gösterdiğiidir. Her girdiği yeni şekil onu hayata bir adım daha yaklaştırmış ve nihayet yeryüzü bir beşik gibi insan hayatına elverişli hale gelmiştir.

İnsanoğlu yeryüzünün halifesi sıfatıyla yeryüzündeki her şeyi, kullanma yetkisine sahip olarak kullanıyor. Mahşerdeki büyük sorgusu bu yüzdendir. Doğru ve yerinde kullanıp kullanmadığından sorulacaktır. Taşlardan, mermerlerden evler, köşkler yapıyor, çeşit çeşit madenleri kullanıyor, araçlar gereçler yapıyor. Yaptığı araçlar ve gereçlerle yeryüzünün şeklini değiştiriyor. Düzenler yıkıyor, düzenler kuruyor. Maddeye şekil veriyor, mekâna şekil veriyor, zamanı dilediği gibi kullanıyor. Ömrünü harcadığı gibi, maddeyi de harcıyor, zamanı da harcıyor.

Sonunda kullandığı her şeyi Allah’a teslim etmekten başka çaresi olmayan insan, kullanım esnasında da kullandığı şeylerin Allah’ın mülkü olduğunu bildiği oranda kazançlı çıkıyor. Aksi takdirde hiçbir şey elinde kalmıyor.

Dipnotlar:

1- Enbiya Sûresi: 30,

2- Hûd Sûresi: 7,

3- Enbiya Sûresi: 30.

4- Hûd Sûresi: 7.